

ورزش بانوان

مربخ و خلیلی  
ستاره‌های هندبال بانوان

تیم ملی هندبال بانوان ایران در آخرین بازی خود در مرحله پرزیدنت کاپ قهرمانی جهان مقابل گرینلند به میدان رفتند و با نتیجه ۲۸ بر ۲۳ مقابل پیروز شدند تا زده‌سی و یکمی دوره قبل را تکرار کنند. این پیروزی اما رنگ و بوی متفاوتی برای زنان هندبال داشت، چرا که آنها برای نخستین بار بود که توانستند در یک بازی در قهرمانی جهان به پیروزی برسند. تیم ملی ایران در مرحله مقدماتی این مسابقات در گروه F به ایستاد، آلمان و ژاپن هم گروه بود که با شکست مقابل هر سه تیم در رده چهارم ایستاد و راهی مرحله پرزیدنت کاپ شد. هندبالیست‌های ایران در مرحله پرزیدنت کاپ با شیلی، کنگو و قزاقستان هم گروه شدند که مقابل هر سه دیدار گرینلند رفتند. البته انتظار می‌رفت که تیم ایران زودتر از این‌ها نخستین بردش را جشن بگیرد و به هدف تیم که کسب رده‌ای بهتر از سی و یکمی بود، دست پیدا کند. در هر حال اما این تیم تازه دومین تجربه‌اش را در قهرمانی جهان سپری کرد و نمی‌توان سطح انتظارات را خیلی بالا برد. در این بین اما تیم ایران دو ستاره هم داشت. یکی از این ستاره‌ها پیش از شروع مسابقات در فهرست پدیده‌های فدراسیون جهانی قرار داشت و دیگری لژیونری است که از دروازه تیم ملی حراست می‌کند. این دو بازیکن نشان دادند که تیم ملی می‌تواند حساب ویژه‌ای روی شان باز کند. فاطمه مربخ مدافع چپ ۱۹ ساله تیم ملی که سه بار عنوان بهترین بازیکن زمین را به دست آورد، در پایان مسابقات پرزیدنت کاپ با ۴۱ گل در رده سوم برترین گلزنان جهان قرار گرفت. فاطمه خلیلی دروازه‌بان تیم ملی هم با هفت سیو در رده دوم بیشترین سیو‌ها را قرار داد. با حمایت و برنامه‌ریزی درست برای این تیم، می‌توان شاهد خبرهای خوبی در آینده‌های هندبال بانوان باشیم.



منهای فوتبال

اعزام پینگ پنگ بدون سرمربی!

مسابقات تنیس روی میز فیدراتیو ایتالیا که جزو رویدادهای مصوب در تقویم فدراسیون جهانی است در شهر بیلارد در حال پیگیری است و نوشاد و نیما عالمیان و امیر حسین هدایی سه عضو تیم ملی تنیس روی میز همراه با نوید شمس از بازیکنان ایرانی شرکت کننده در این رقابت‌ها هستند. این پینگ پنگ بازیکنان در حالی عازم مسابقات فیدراتیو ایتالیا شده‌اند که جمیل لطفان، نسیبی سرمربی تیم ملی کنار آنها نیست. طبق اعلام مهرداد علی‌قارداشکی رییس فدراسیون تنیس روی میز، دلیل غیب سرمربی در این اعزام، این است که بازیکنان در قالب تیم ملی در ایتالیا حضور ندارند و اگر تیم با عنوان تیم ملی در این مسابقات شرکت می‌کرد، حتماً سرمربی کنارشان می‌بود. تیم ملی پینگ پنگ ایران دو هفته دیگر باید در مسابقات قطر شرکت کند که به گفته رییس فدراسیون، سرمربی همراهشان خواهد بود. تادر آستانه قهرمانی جهان و انتخابی المپیک، عملکرد شاگردانش را زیر نظر بگیرد.

یزدانی جوان از پاریس دور شد

رقابت‌های انتخابی تیم ملی کشتی آزاد در حالی دنبال می‌شود که اتفاقات پیش‌بینی نشده‌ای در آن رقم می‌خورد. به عنوان مثال در رقابت‌های وزن ۷۴ کیلوگرم و در غیاب پونس امامی، خیلی از نگاه‌ها به امیرمحمد یزدانی بود که دو نقره جهان را در اوزان ۶۵ و ۷۰ کیلوگرم در کارنامه دارد. یزدانی که نسبت به چندماه قبل به یک وزن بالاتر آمده بود تا بتواند روی حضور در المپیک اردنابل کند، قبل از رسیدن به نیمه‌نهایی مقابل عادل پناهیان قرار گرفت و برخلاف تصورات چهار بر یک شکست خورد. البته در نایب‌های پایانی این مبارزه یزدانی بیرون از تشک حریف خود را خاک کرد، اما داوران به خاطر بیرون‌پاوی او از تشک امتیاز را به حریف دادند. این موضوع با اعتراض شدید یزدانی همراه بود، تا جایی که او حتی حاضر نبود به وسط تشک برود و دست داور را بگیرد. به نظر می‌رسد با این شکست، یزدانی شناسی برای حضور در المپیک پاریس ندارد.

«۱۰۲» هم به تاریخ دربی پیوست

وار وارد می‌شود؟

آر بار هتور

دربی تهران سرانجام با مجموعه‌ای از جنجال‌ها، ماجراها و اتفاقات با به پایان رسید. اگر هدف‌مان از تماشای این بازی دیدن یک فوتبال جذاب و پرافت و خیز بود، باید اعتراف کنیم که چیز دندانگیری را تجربه نکردیم اما این بازی هم مثل همه شهر آوردها، لحظات پراضطرابی برای هواداران فوتبال ساخت. در دربی شماره ۱۰۲ پدیده‌هایی وجود داشتند که قبلاً در این بازی دیده نشده بودند. البته که در فهرست عوامل جلب توجه این بازی مسائل و افراد دیگر کاملاً روی آنها سایه انداخته‌اند.

بازار سیاه؛ همان همیشگی

قبل از شهر آورد مدام گفته می‌شد که این بار دیگر بازار سیاه‌بلیت وجود ندارد و تلاش می‌شود تا تماشاگران با کمترین در دسترس سکوها برسند. باز هم تمام بلیت‌ها به محض باز شدن سامانه فروخته شدند و قیمت‌های نجومی بلیت در وبسایت‌های مختلف، سروصدا راه انداختند. باز هم مثل همیشه حتی تماشاگرانی که بلیت خریده بودند ناچار شدند ساعت‌ها قبل از شروع بازی خودشان را به ورزشگاه برسانند. هزاران بار نوشته‌ایم و ظاهر هزاران بار دیگر باید بنویسیم که شبیه به خورد فوتبال ایران با سر مایه‌های انسانی‌اش روی سکوها اصلاً درست نیست. این یکم دیگر تنها چیزی است که فدراسیون و تشکلات فوتبال مجبور نبودند برای داشتنش دست به جیب بزنند. فدراسیون اما با این شیوه این سیاست رفتاری، در نهایت تماشاگرها را از حضور در آزادی و بسیاری دیگر از استادیوم‌های ایران، با دیرنچی بی دلیل متحمل شود. بالاخره کی قرار است این رنج به پایان برسد و شرایط ورود به ورزشگاه برای هواداران کمی ساده‌تر شود؟

این بار آمدند...

اما زیبایی دربی را باید کجا جست‌وجو کرد؟ قطعاً در سکوهایی زنان ورزشگاه آزادی، بالاخره

بالاخره برای اولین بار، زنان

سرخابی هم راهی ورزشگاه

شدند و بازی را از نزدیک تماشا

کردند. سهم سکوهایی زنان اما

حتی یک دهم هم نبود. معمولاً در

فوتبال بلیت سکوهایی تیم مهمان

۱۰ درصد ظرفیت ورزشگاه است.

یعنی زن‌ها را به عنوان مهمان هم

در فوتبال قبول نداریم؟

چهره به چهره

داستان دو مربی در دربی تهران

یحیی و نکو؛ درس‌های منفی و مثبت

آر یا طاری

همان طور که انتظار می‌رفت، دو مربی سرخابی‌ها چهره‌های خاص شهر آورد پایتخت بودند. هم یحیی و هم نکو بارها در کنار زمین شکار دوربین‌ها شدند. هر چند که هیچ‌کدام از این دو نفر، شبی استثنایی را سپری نکردند.

در مورد جواد نکونام، مثبت‌ترین نکته عطف و اشتیاق او در کنار زمین بود. شاید اگر جی‌پی‌اس به نکو بسته می‌شد، همه متوجه می‌شدند که این مربی در دست به اندازه بازیکنان درون زمین دویده است.

نکو در اولین دربی دوران مربیگری‌اش بازنده نشد و از آن مهم‌تر اینکه توانست از شکست به تساوی برسد و تیمش را به بازی برگرداند. از این گذشته تیم او در جدول چهار امتیاز با پرسپولیس فاصله دارد و فعلاً در صدر جدول



چند روز قبل به خاطر از دست رفتن یک ضربه پنالتی، شانس پیروزی روی رویه الدحیل را از دست دادند و از لیگ قهرمانان آسیا کنار رفتند.

بطری می‌خریم که پرت کنیم

انصافاً هدف تماشاگرها از خرید بطری قبل از ورود به ورزشگاه چیست؟ به نظر می‌رسد آنها فقط بطری می‌خرند که بتوانند با یکبار حریف را بزنند. این رفتار حتی در آماتورترین سطوح دنیای فوتبال نیز اصلاً پذیرفتنی به نظر نمی‌رسد و در سطح بین‌المللی می‌تواند محرومیت‌های سنگینی را به همراه داشته باشد. عجیب است که هیچ اراده‌ای هم برای جلوگیری از این اپیدمی در فوتبال ایران وجود ندارد. نهایتاً وقتی بازیکن خودی با خواهش و التماس از هوادار می‌خواهد که به حریف بطری نزنند، این پرتاب برای چند دقیقه متوقف می‌شود اما به محض رفتن بازیکن، دوباره همه چیز به همان وضعیت قبلی می‌گردد. این اتفاق یعنی اخلاق در فوتبال ایران کاملاً دچار یک سقوط جدی شده است. بطری انداختن هم انگار تفریح هوادارانی است که می‌خواهند انتقام شرایط سخت تماشای بازی را از بازیکن گرانقیمت تیم حریف بگیرند.

وایرال ترین مردان روزگار

از این بازی، چند ویدیوی خاص وایرال شده است. در یکی از آنها رییس کمیته داوران در حال خوشحالی دیده می‌شود. ظاهر افشاریان در لحظه رقم خوردن پنالتی به سود استقلال به این وضعیت در آمده است. معلوم نیست که رفتارهای غیر حرفه‌ای این چهره، تا کجا ادامه پیدا خواهد کرد. ظاهر هیچ چیز نمی‌تواند مانع باقی ماندن این چهره در فوتبال ایران شود. ویدیوی بعدی نیز به مهدی هاشمی نسب اختصاص دارد که باز هم مثل همیشه برای هواداران پرسپولیس کری می‌خواند. مهدی هنوز هم جنجالی‌ترین بازیکن تاریخ دربی به شمار می‌رود و هنوز هم انگار از ماجراهای عجیب آن اتفاق خاصی رها نشده و ظاهر هم قرار نیست هیچ چیز در مورد او تغییر کند. هنوز هم هر سوالی از مهدی در نهایت به ماجراهای همان انتقال ختم می‌شود.

مسابقه‌ای رخ داد. امید یک بار هم در فینال فصل گذشته جام حذفی، توپ را به صورت مستقیم از یک ضربه ایستگاهی وارد دروازه استقلال کرد و آن‌جا هم در شادی گل‌زاور اخطار گرفت. عالی‌شاه این بار باز هم گل زد و باز هم برای شادی گل، پیراهنش را در آورد تا اخطار بگیرد اما این گل یک تفاوت اساسی با دو گل دیگر این بازیکن داشت. این بار گل امید پرسپولیس را برنده‌بازی نکرد و آخرین گل مسابقه نبود.

امید عالی‌شاه باز هم ردپایی از خودش در دربی‌ها به جا گذاشت.

امید که این اواخر مصدوم هم

شده بود، بازی را از روی نیمکت

شروع کرد. در بین همه بازیکنان

حاضر در فهرست ۱۸ نفره دو تیم،

امید قدیمی ترین و با سابقه ترین

بازیکن شهر آورد به شمار می‌رفت

این قاتل خون سرد چند پسته

چه پنالتی‌زنی است این کوبین با مگنا بازیکنی که هر وقت اراده کند به هر گلی در دنیا پنالتی می‌زند و اصلاً محال است این شانس را از دست بدهد. او این بار یکی از دیر هنگام‌ترین گل‌های تاریخ دربی را از روی نقطه پنالتی زد. پنالتی زدن در آن دقیقه آن هم وقتی تیم در دربی از حریف یک گل عقب است، اصلاً مسئولیت ساده‌ای به نظر نمی‌رسد. کافی بود این ضربه خراب شود تا عالم و آدم، این شکست را بر سر مگنا بکنند اما او با خون سردی مثال‌زدنی و یک دور خیز کوتاه، توانست دروازه حریف را باز کند و به راحتی گلر شماره یک ایران در مهار پنالتی‌ها را شکست بدهد. مگنا شاید فوتبال‌بلیست عجیب و غریبی نباشد اما بدون شک بهترین پنالتی‌زن حال حاضر فوتبال ایران است. بازیکنی که با در اختیار داشتنش هر وقت صاحب یک ضربه پنالتی می‌شوید، گل خواهید زد. ارزش چنین بازیکنی را اتفاقاً پرسپولیس‌هایی می‌فهمند که همین

دربی‌بازترین دربی‌باز دربی!

چه فوتبال‌بلیستی است این امید عالی‌شاه. او باز هم ردپایی از خودش در دربی‌ها به جا گذاشت. امید که این اواخر مصدوم شده بود، بازی را از روی نیمکت شروع کرد. در بین همه بازیکنان حاضر در فهرست ۱۸ نفره دو تیم، امید قدیمی‌ترین و با سابقه‌ترین بازیکن شهر آورد به شمار می‌رفت. یحیی اواسط نیمه دوم تصمیم گرفت این بازیکن را وارد زمین مسابقه کند. او به همراه محمد عمری به زمین رفت و در ترکیب جانشین مهدی ترابی شد. امید مثل همیشه در دربی، فرصت طلب بود. پاس عقب خطرناک سپهرابیان برای حسینی، این گلر را دچار مشکل کرد و حسینی چاره‌ای نداشت جز اینکه توپ را با سر کمی دور کند. بلافاصله امید عالی‌شاه از راه رسید و با یک ضربه از راه دور، کار را تمام کرد. این سومین گل کاپیتان پرسپولیس در شهر آوردها به حساب می‌آید. او یک بار در لیگ چهاردهم گل پیروزی تیمش را در شهر آورد، در پیراهنش را در آورد، کارت زرد دوم را گرفت و از زمین

شاید اگر زمان بسازی به عقب برگردد، نکو دیگر تا آن اندازه برای این گل خوشحالی نمی‌کند و کنترل بیشتری از خودش نشان می‌دهد. به هر حال ایسن نکته منفی هم آنقدر بزرگ نیست که لایه‌های همه تأثیرات مثبت او نیز در اولین شهر آورد نادیده گرفته شود. یحیی دقیقاً در نقطه عکس نکو قرار داشت. ویژگی مثبت این مربی دقیقاً بر عکس همکارش در تیم رقیب، آرامش خاصش بود. یحیی حتی در لحظه رقم خوردن گل اول تیمش نیز اصلاً خوشحالی نکرد و فقط در حال توصیه کردن به هنانوف دیده شد. او به یک چیز مورد اعتراض دیگری هم به داوری نداشت و حتی اگر هم اعتراض داشت، چندان این کار را با صدای بلند تکرار نکرد. نقطه منفی یحیی در این بازی اما ابتدا نمایش



نه چندان شجاعانه تیمش در نیمه اول مسابقه و سپس از دست دادن پیروزی بعد از زدن گل اول بود. تیم یحیی در لحظات بعد از زدن گل اول، چندان خوب بازی نکرد و تسلط و تمرکز همیشگی‌اش را از دست داد. آنها چندین بار زیر توپ زدند و همین مساله موجب شد در لحظات آخر مدام به حریف موقعیت بدهند. تعویض‌های یحیی بعد از زدن گل هم کمکی به تیم نکرد. البته این راه نباید نادیده گرفت که دست او روی نیمکت چندان پر نبود و بازیکنی مثل باهوئی، نمی‌توانست به او و تیمش کمک چندانی کند. به هر حال همه ابزار لازم برای یحیی در پرسپولیس فراهم نیست و او از ابتدای فصل با چالش‌های زیادی روبه‌رو شده و مشکلات بزرگی داشته است. مشکلاتی که طبیعتاً روی عملکرد این مربی در پرسپولیس تأثیر منفی زیادی داشته است.